

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravljanje: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

Cene inseratov: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—
Četrta stran Din 500.—, 1/2 strani
Din 250.—, 1/4 strani Din 125.—
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Le vkup, uboga gmajna!

Tako so klicali svoj čas naši predniki, ko jih je tlačil neznosni jarem tlačanstva. Tudi danes nas tlači jarem, ki je že postal neznosni, jarem gospodarske krize in stiske. Vzdihovali in jadikovati ne pomaga. Dosti je že tega bilo, pa ni nič koristilo. Obračati se na druge ter od njih pričakovati rešitve, tudi ne pomaga. Saj smo se že obračali na vse pristojne in nepristojne

činitelje, pomoči pa le ni bilo od nikoder. V nas samih je moč. Zedinimo se, zberimo svoje sile! Ne dajmo tega, kar s težavo prideltamo, več v sramotno brezcenje! Določimo cene živini mi sami, ne pa živinski trgovci, prekupci in mesarji, ki strahotno izrabljajo naš obupni gospodarski položaj. Ne držimo rok križem, da nam vse gospodarstvo ne propade. Strnimo svoje vrste,

napravimo fronto za pravične in poštene cene!

Cene naši živini se morajo takoj dvigniti, drugače zadržimo neizogibno v prepad! Krajevni odbori obnovljene Kmečke zveze naj bodo predstavniki te uboge gmajne ter naj vzamejo v svoje roke organizacijo naše skupne fronte za pravične cene živine!

Klic umirajočih.

Naši rodni bratje so, ki umirajo, koroški Slovenci. Umirajo pri živem telesu. Dušo, slovensko dušo jim ubija krivično-nasilni nemški nacionalizem. V telesa, ki se po njih pretaka slovenska kri, vsiljuje nemškega, pravilno rečeno nemškutarskega duha. Že pri nežnem telesu slovenskega otroka, ko vstopi v šolo, se začneja ta brutalna (surovonasilna) ponemčevalna operacija. Slovenski duši slovenske mladine je odrečen sleherni pouk v slovenskem materinem jeziku. Ako bi ne bil segel naš narod po sredstvu samoobrazbe, ki se vrši po prosvetnih društvih, bi bilo naše ljudstvo ponižano do stopnje analfabetskih (nepismenih) Hotentotov. Slovenska duša se v javnosti ne sme pokazati. Zagrizeno nemško-nacionalni Heimatbund se je vsilil v vso javno upravo in v vse javno življenje slovenske Koroške ter ji daje pečat povse nemške dežele.

»Pod strahotnim gmotnim in moralnim pritiskom«, tako piše slovensko-koroško glasilo »Koroški Slovenec« v številki z dne 19. februarja, »liberalno-nacionalne sile je od stotisoč Slovencev v deželi več deset-tisoč rojakov klonilo glave. Ne upajo več priznavati, da so sinovi in hčere slovenskega naroda. Da, ponekod celo so jih nacionalne organizacije vzgojile v brutalne sovražnike lastnega naroda in lastne krvi. Z nedolžnim obrazom so nato zapisali v nemške nacionalne liste, da se na Koroškem

vrši naraven proces prilagoditve Slovencev nemškemu svetu, verodostojnost pa so izpričali z »uradnimi« številkami ljudskih štetij in še drugimi podatki. Po potrebi pričarajo tudi danes vsakomur kjerkoli na slovenskem Koroškem slikovito nemško sliko.«

Slovenska Koroška je, kakor poudarja njeno slovensko glasilo, že dolgih 100 let zavita v črnino. Pozorišče je najstrahovitejše žaloigre, ki more zadeti kak narod, to je umiranje narodne duše pri živem telesu, krepkem telesu ljudi, ki se jim po žilah pretaka slovenska kri. Večina, ogromna večina teh ljudi hoče obdržati svojo slovensko dušo, se obupno bori za njeno ohranitev. Klic umirajočih po življenju! »Koroški Slovenec« je ta klic krepko podprl o priliki obiska avstrijskega državnega kanclerja dr. Schuschnigga, ki je posetil slovensko Koroško 1. in 2. marca. Upamo, da gospod kancler, ki se kaže krščanskega državnika, tega klica ne bo preslišal. Celokupen naš narod prevzema ta klic kot svoj naroden klic. Slovenskemu ljudstvu na Koroškem se morajo ne samo zjamčiti, marveč tudi dejansko dati vsi pogoji za ohranitev in ojačitev slovenskega življenja, ki izvira iz slovenske duše. Dokler ti pogoji niso izpolnjeni, ne more priti do pravega in trajnega sporazuma med našo državo in Avstrijo in do boljše ureditve razmer v Podonavju.

udeleževala razprav o državnem proračunu.

Izjava finančnega ministra o proračunu za leto 1936-37 in načelno glasovanje. Razpravo o državnem proračunu je otvoril finančni minister dr. Letica s posebno razlago o izdatkih. Novi proračun je uravnovešen z 10.3 milijard Din. Ta številka je na videz za 57.24 milijonov Din višja nego za leto 1934-35 določena. V resnici pa je novi proračun nižan za 580 milijonov, če prištejemo k proračunu za 1934-35 onih 630 milijonov Din, katere vsebuje finančni zakon na izrednih izdatkih. Novi proračun je po zatrdilih ministra sestavljen na podlagi: jasnosti, natančnosti ter resničnosti. Prejšnji načini sestave proračuna bi v sedajni dobi hude gospodarske krize nikakor ne odgovarjali resničnim razmeram. Med proračunskimi izdatki 10.3 milijard je 5296 milijonov D materijalnih izdatkov, od teh odpade na narodno obrambo in za državne dolgove 3077 milijonov. Pri teh izdatkih gre za koristi naše narodne varnosti in za odplačilo zunanjih dolgov, da si ohranimo v inozemstvu ugled ter spoštovanje. 2219 milijonov Din ali 21% je preostalo za vse druge materijalne izdatke državne uprave. Pri sestavi proračuna je šla vlada po poti znižanja javnih bremen. V novem proračunu so dohodki od splošnih neposrednih davkov znižani za 145 milijonov. Pri trošarini in carini je predvidenih 78 milijonov več, pri taksah je znižanje. Porast dohodkov iz posrednih davkov in iz davka na poslovni promet kaže, da ga zmaga davčna moč naroda. Finančna politika vlade je usmerjena v stalnost dinarja. Varnost dinarja in hranilnih vlog mora ostati nedotaknjena in končno je izključil finančni minister vsako možnost, da bi prišlo v naši državi do kake inflacije ali preplavljenja s papirnatim denarjem. Proračun je bil v načelu sprejet 27. svečana. Vsega je glasovalo 179 poslancev, od teh 169 za proračun, 10 proti. Podrobna proračunska razprava je pričela 2. marca.

V NAŠI DRŽAVI.

Narodna skupščina zopet na delu. V par številkah smo že poročali, kako je manjšinska opozicija vprizarjala v skupščini z brezplodnimi govori k skupščinskemu zapisniku, z ropotanjem in kričanjem ob-

strukcijo in je bilo vsako resno ter resno delo onemogočeno. Na pustni torek je bila zopet seja, za katero je bilo najavljenih vse polno opozicijskih govornikov proti sprejetju zapisnika zadnje seje. Oviralne naklepe je razgrajajem onemogočil predsednik skupščine Čirič, ki je prešel na glasovanje o zapisniku, katerega je vladna večina odobrila. Ta korak je opozicijo tako iznenadil, da se je odstranila iz zbornice in izjavila, da se ne bo